



УДК 330:330.1:338.3

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Студ. М.В. Москалець, гр. БІЕ 1-13

Науковий керівник доц. С.В. Бреус

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – дослідити якість як чинник забезпечення конкурентоспроможності продукції та визначити основні напрями покращення якості продукції.

Для досягнення поставленої мети поставлено такі завдання: розкрити сутність категорії «якість» продукції; визначити основні напрями покращення якості продукції.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є процес забезпечення якості продукції. Предметом дослідження є теоретико-методичні аспекти покращення якості продукції.

Методи та засоби дослідження. Для досягнення поставленої мети у процесі дослідження були використані такі методи: порівняння; системний аналіз; дедукція, індукція.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. *Наукова новизна отриманих результатів* полягає у тому, що визначені основні напрями покращення якості продукції з урахуванням її важливості в умовах ризику та невизначеності.

Практичне значення отриманих результатів полягає у тому, що розробка та реалізація заходів на основі визначених напрямів підвищення якості продукції сприятиме формуванню портфелю замовлень виробників, а також підвищенню його фінансово-економічних показників.

Результати дослідження. Загалом якість продукції є складним соціально-економічним феноменом, в якому фокусується перехрещення інтересів споживача та виробника. Вона являє собою сукупність властивостей, що зумовлюють її придатність задовольняти певні потреби споживачів у відповідності до свого призначення.

Якість продукції виступає як пріоритетний чинник підвищення її конкурентоспроможності.

Економічна наука «якість» характеризує як спектр властивостей товару, до складу якого включаються усі можливі для продукції елементи. Розбіжності у трактуванні цього поняття серед науковців виникають на етапі включення до характеристик якості товару його вартісних показників.

На успіх на ринку, закріплення його позицій, успіх у споживача можуть розраховувати тільки ті виробники, які спроможні оперативно задовольняти різні і досить нестабільні потреби споживачів.

Показником ефективності діяльності підприємства в умовах ринкової економіки є прибуток. Проте забезпечення успішного функціонування підприємства протягом тривалого періоду часу пов'язане з реалізацією цілої низки інших цілей, зокрема, підвищення якості продукції, забезпечення ефективності інвестицій, підвищення кваліфікації персоналу, досягнення високого рівня розвитку технологій.

Підвищенню прибутковості конкретного виробника сприяє певною мірою реалізація переваг його системи управління якістю. Тривалість цього процесу свідчить про те, що від усвідомлення проблеми до фактичного її розв'язання потрібний певний час. Системи забезпечення якості продукції сприймаються підприємствами, що є конкурентами, як активна складова їхнього виробничого потенціалу.



Показники якості продукції розподіляються на такі групи:

- диференційовані (одиночні, комплексні) – характеризують одну або кілька властивостей одиниці продукції;

- загальні – показники якості всієї продукції підприємства (співвідношення сертифікованої та несертифікованої продукції; питома вага в загальному обсязі продукції, що випускається на підприємстві: нової продукції, продукції вищої категорії, продукції, що відповідає міжнародним стандартам, продукції, що експортується);

- непрямі – характеризуються штрафами за виробництво неякісної продукції; обсягом і питомою вагою забракованої продукції в загальному обсязі продукції, що випускається на підприємстві тощо (гарантійний термін роботи, кількість і вартість гарантійних ремонтів у розрахунку на одиницю продукції; обсяг попиту на певну продукцію тощо).

Особливого значення при підвищенні якості продукції набуває її комплексність і досягнення взаємоузгодженості інтересів виробників, споживачів та суспільства загалом. Що передбачає формування на рівні підприємства економічного механізму управління якістю продукції, який об'єднує способи і методи, спрямовані на забезпечення виробництва і реалізації продукції високої якості та включає: планування і прогнозування виробництва, стимулювання і контроль за виробництвом, стандартизацію і сертифікацію продукції.

Діяльність підприємств у цих напрямках включає в себе, наряду з іншим, визначення основних напрямів покращення якості продукції та розробку й реалізацію на їх основі заходів. До основних напрямів покращення якості продукції можна віднести такі:

- розроблення і впровадження систем управління якістю продукції відповідно до стандартів та принципів управління якістю, визнаних провідними країнами світу.
- перебудова системи управління виробництвом за принципами маркетингу, де найважливішим чинником конкурентоспроможності продукції виступає її якість;
- впровадження у виробництво нових видів продукції з урахуванням використання на підприємстві досягнень науково-технічного прогресу;
- запровадження на підприємстві ефективної системи мотивації праці усіх категорій персоналу;
- створення спільних виробництв з ремонту, технічного та сервісного обслуговування;
- оновлення матеріально-технічної бази підприємства тощо.

Висновки. З урахуванням вищезазначеного можна констатувати, що розробка та реалізація заходів на основі визначених напрямів підвищення якості продукції сприятиме формуванню портфелю замовлень виробникові (гарантуватиме його виживання в умовах ризику та невизначеності), підвищенню його фінансово-економічних показників, конкурентоспроможності продукції та підприємства в цілому.

Ключові слова. Якість продукції, підприємство, конкурентоспроможність продукції; напрями покращення якості продукції.